

Vreme: 25.09.2026 11:40

Medij: rts.rs

Link: <https://www.rts.rs/vesti/ekonomija/6048256/nafta-ponovo-poskupljuje-dizel-nedostaje-nis-ceka-30-septembar>

Autori: Redakcija

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Nafta ponovo poskupljuje, dizel nedostaje, NIS čeka licencu - šta donosi 30. septembar

5638

Nafta je ponovo iznad 100 dolara za barel, ali veći problem od njene cene postaje - dizel. Dok je Ormuski moreuz blokiran, rafinerijski kapaciteti smanjeni, a transport sve skuplji, Srbija aktivira državne rezerve i čeka 30. septembar - dan kada ističe nekoliko važnih rokova za NIS i gasni aranžman.

Novinarka RTS-a Ružica Vranjković navodi da su berze prethodne večeri zatvorene sa cenom od oko 107 dolara za barel, dok je i ujutru cena ostala iznad 106 dolara. "Ove nedelje, od ponedeljka, bio je blagi pad. Cena je u ponedjeljak, utorak i sredu bila oko 99, 100, 101 dolar, da bi juče cena ponovo porasla. Jednostavno, nepredvidivo je. Ne može niko da proceni šta će se događati na berzi", kaže Vranjkovićeva. Nekadašnji pomoćnik ministra za energetiku Raša Kojčić navodi da je jutros trgovanje počelo sa cenom od 105,6 dolara za barel brenta i ukazuje da na kretanja na berzi snažno utiču i političke poruke. "Na to da je došlo do pada cena sirove nafte uticalo je kada se pojavila informacija u medijima da se ide ka tome da će se postići diplomatski sporazum između Amerike i Irana", objašnjava Kojčić. Ormuz zatvoren, alternativni pravci ograničeni Jedan od glavnih problema za svetsko tržište ostaje blokada Ormuskog moreuza. "Mi sada imamo zatvoren Ormuski moreuz, kuda je prolazila jedna petina izvoza sirove nafte ka celom svetu", navodi Kojčić. Kao jedna od alternativa aktiviran je saudijski naftovod Istok-Zapad, kojim nafta može da stigne do luke Janbu na Crvenom moru. Međutim, i taj pravac je pogođen napadima Huta. "Pušten je opet taj naftovod, ali on ne može u punom kapacitetu", kaže Kojčić. Istovremeno, proizvodnju povećavaju afrički i južnoamerički proizvođači, a nafta stiže i iz Severne Amerike i Severnog mora. Kojčić očekuje da bi smirivanje tenzija dovelo i do stabilizacije snabdevanja. Pored toga, ruska sirova nafta je išla ka nekim kupcima u Aziji, ali i tu postoje problemi zbog stalnih napada na luke preko kojih se vrši izvoz sirove nafte. "Onog momenta kada dođe do smirivanja ovih tenzija, treba očekivati da će se stabilizovati snabdevanje sirovom naftom", ističe Kojčić. Nafta ima, ali nedostaju kapaciteti za proizvodnju dizela Problem, međutim, nije samo u količini sirove nafte. Kojčić ukazuje da je značajna količina dizela i avio-goriva stizala iz rafinerija u Persijskom zalivu koje su oštećene. Pored toga, pogođene su rafinerije i u Rusiji. "Sirove nafte ima u dovoljnoj količini, ali kapaciteta za preradu manjka", naglašava Kojčić. Vranjkovićeva navodi da poslednji podaci Međunarodne agencije za energetiku pokazuju da dnevno nedostaje 1,6 miliona barela u odnosu na početak godine. "Bolja je situacija sa sirovom naftom, ali nedostaje dizel", ističe Vranjkovićeva. Koliko znači pet hiljada tona dizela iz rezervi Na tržište Srbije biće pušteno 5.000 tona dizela iz državnih rezervi. Vranjkovićeva objašnjava da je svrha te mere da se ublaže posledice poremećaja na svetskom tržištu. "Poslužiće, naravno, da ne osetimo taj manjak i da ublaži pre svega cene. Zato se i prave državne rezerve", kaže Vranjkovićeva. Ističe da Srbija ima dobre državne, kao i operativne rezerve i da ovo nije prvi put od početka krize da se deo zaliha pušta na tržište. "Državne rezerve i jesu predviđene i mora pažljivo sa njima da se rukovodi upravo za ovakve situacije i poremećaje snabdevanja i ublažavanje cena, a sada jeste ta situacija", naglašava Vranjkovićeva. Kojčić takođe ukazuje da Srbija ima dovoljno goriva za intervencije u slučaju poremećaja. "U ovom momentu najbitnije je sigurno snabdevanje. Mi imamo dovoljne količine obezbeđene u rezervama za intervencije ako bi došlo do poremećaja u snabdevanju", kaže Kojčić. Evropa zatvorila deo rafinerijskih kapaciteta Dodatni problem za evropsko tržište, prema Kojčiću, predstavlja smanjenje rafinerijskih kapaciteta. "Treba navesti i to da su oni 30 odsto rafinerijskih kapaciteta zatvorili", kaže

Vreme: 25.09.2026 11:40

Medij: rts.rs

Link: <https://www.rts.rs/vesti/ekonomija/6048256/nafta-ponovo-poskupljuje-dizel-nedostaje-nis-ceka-septembar>

Autori: Redakcija

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Nafta ponovo poskupljuje, dizel nedostaje, NIS čeka licencu - šta donosi 30. septembar

Kojčić, ukazujući na visoke investicije koje su bile potrebne kako bi rafinerije ispunile stroge ekološke norme. Vranjkovićeve navodi primer Francuske, gde već postoje lokalni problemi u snabdevanju. "Kažu da na svakoj devetoj pumpi ima problema sa snabdevanjem i zato je predsednik Makron i najavio da će narednih nedelja sazvati G7 kako bi rešili situaciju", kaže Vranjkovićeve. Dodatni trošak predstavlja transport, a Vranjkovićeve ukazuje da su cene [osiguranja](#) brodova višestruko povećane. NIS čeka 30. septembar Pored kretanja na svetskom tržištu, za Srbiju je važno i pitanje produženja licenci za NIS. Vranjkovićeve navodi da 30. septembra ističe više važnih rokova. "Ističe licenca za operativni rad NIS-u, ističe licenca za pregovore MOL-a i NIS-a za kupovinu ruskog udela i ističe dozvola JANAF-u za transport sirove nafte Jadranskim naftovodom u rafineriju, a ističe i gasni aranžman", kaže Vranjkovićeve. Očekuje da bi moglo da dođe do novog produženja, ali naglašava da je ishod neizvestan. Kada je reč o gasu, kaže da sa Rusima više nema potpisivanja dugoročnih ugovora. "Ja se nadam nekom produženju. Obično su produžavali na tri meseca. Videćemo, blizu je 30. Mnoge odluke se čekaju upravo tog 30", ističe Vranjkovićeve. I Kojčić očekuje produženje operativne licence NIS-u i naglašava značaj domaće rafinerije u uslovima poremećaja na tržištu. "Do sada sam uvek bio optimista po pitanju produženja licence za operativni rad rafinerije, koja je ključna i što se pokazuje u ovom momentu, kada postoji problem sa logistikom i dopremom derivata, koliko ta rafinerija doprinosi energetske stabilnosti i sigurnosti", kaže Kojčić. "Moramo da budemo optimisti i da očekujemo da ćemo dobiti produženje operativne licence", zaključuje Kojčić.

Vreme: 25.09.2026 16:43

Medij: novosti.rs

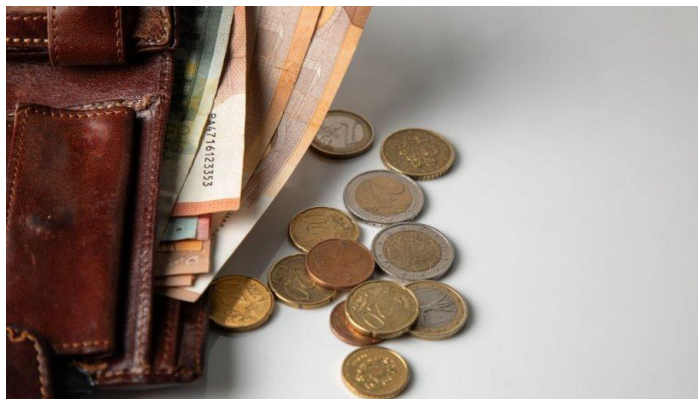
Link: <https://www.novosti.rs/ekonomija/vesti/1652613/koliko-kosta-rizik-neplacanja-jedan-neplaceni-racun->

Autori:

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: KOLIKO KOŠTA RIZIK OD NEPLAĆANJA? Jedan neplaćeni račun može da izbriše mesece zarade

6856

KOMPANIJE često **osiguravaju** zgrade, mašine i vozila, dok potraživanja od kupaca ostaju izložena riziku. Neplaćena potraživanja mogu brzo da izbrišu mesece zarade: gubitak od 10.000 evra traži i do 200.000 evra nove prodaje da bi se nadoknadio.

Osiguranje potraživanja nije samo nadoknada štete, već i alat za praćenje boniteta kupaca i određivanje kreditnih limita.

Važno je proveriti limite, sezonske rizike i pokriće pre isporuke, jer najjeftinija polisa ne mora da pokrije stvarnu izloženost.

Kompanije će, bez mnogo razmišljanja, **osigurati** poslovnu zgradu, proizvodnu halu, mašine ili vozni park. Istovremeno, jedna od najvećih stavki njihove imovine često ostaje izložena riziku koji se još uvek procenjuje prilično neformalno.

Reč je o potraživanjima od kupaca, a ključno pitanje glasi: hoće li kupac platiti račun? Jer, svaka kompanija koja prodaje uz odloženo plaćanje zapravo kreditira svog kupca. Roba je isporučena, usluga obavljena, plate i dobavljači plaćeni, a novac bi trebalo da stigne za 30, 60 ili 90 dana. Između ta dva trenutka nalazi se kreditni rizik.

Koliki je stvarni finansijski teret tog rizika najbolje pokazuje jednostavna računica. Kompanija koja posluje sa pet odsto marže i ostane bez 10.000 evra potraživanja mora da ostvari dodatnih 200.000 evra prodaje samo da bi nadoknadila gubitak. Ne da bi dodatno zaradila, već da bi se vratila na poziciju na kojoj je bila pre neplaćenog računa.

U praksi, međutim, često vidim da se odluka o tome kome ćemo odobriti odloženo plaćanje i do kog iznosa zasniva na veličini kupca, dugogodišnjem odnosu, njegovom ugledu ili nekoliko finansijskih pokazatelja. Dok kupac uredno plaća, takav sistem deluje sasvim dovoljan. Problem nastaje onda kada više nije.

Poslovna istorija puna je kompanija čiji se slom smatrao malo verovatnim sve dok se nije dogodio. U Hrvatskoj je Agrokor najpoznatiji primer, ali daleko od toga da je jedini. U inostranstvu su Thomas Cook, Signa i Evergrande pokazali isto: veličina, tržišni udeo i poznato ime nisu garancija boniteta.

Zato **osiguranje** potraživanja ne treba posmatrati samo kao polisu koja će nadoknaditi štetu ako kupac završi u stečaju. Njegova vrednost je mnogo šira. **Osiguravač** kontinuirano prati bonitet kupaca i određuje kreditne limite, pa kompanija tako, pored sopstvene procene, dobija još jedan, nezavisan sistem ranog upozorenja.

Kada **osiguravač** smanji ili ukine limit kupcu koji je godinama uredno plaćao, to je informacija koju vredi ozbiljno analizirati pre sledeće velike isporuke. Polisa pritom najčešće pokriva ne samo formalni stečaj ili likvidaciju već i produženo neplaćanje, dok se kod izvoza pokriće može proširiti i na određene političke rizike.

Jedna od grešaka koju u praksi najčešće srećem odnosi se na kreditne limite. Kompanija ima polisu i smatra da su njena potraživanja **osigurana**. Međutim, ako je za kupca odobren limit od 100.000 evra, a otvorena potraživanja narastu na 150.000 evra, razlika nije automatski pokrivena.

Vreme: 25.09.2026 16:43

Medij: novosti.rs

Link: <https://www.novosti.rs/ekonomija/vesti/1652613/koliko-kosta-rizik-neplacanja-jedan-neplaceni-racun->

Autori:

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: KOLIKO KOŠTA RIZIK OD NEPLAĆANJA? Jedan neplaćeni račun može da izbriše mesece zarade

To posebno dolazi do izražaja kod sezonskih poslova. Kupac koji tokom većeg dela godine naručuje robu u vrednosti od 50.000 evra može tokom nekoliko meseci sezone višestruko povećati narudžbine. Ako se privremeno povećanje limita ne dogovori unapred, najveća izloženost nastaje upravo onda kada je pokriće nedovoljno.

Drugi detalj koji se lako previdi jeste takozvana "run-off" klauzula. Prilikom prestanka polise, računi izdati pre isteka, ali sa rokom dospeća nakon njenog isteka, mogu ostati bez pokrića ako takva situacija nije pravilno ugovorena. To su stvari koje na početku deluju tehnički, ali postaju veoma konkretne kada govorimo o stvarnom iznosu štete.

Kod proizvodnih kompanija susrećem još jedan specifičan rizik. Ako mesecima proizvode robu prema narudžbini, kupac može postati insolventan pre nego što je roba isporučena i fakturisana. Formalno još ne postoji potraživanje, ali trošak materijala, rada i proizvodnje već postoji.

Standardna polisa taj rizik ne mora da pokriva. Reč je o takozvanom pre-shipment riziku, odnosno proizvodnom riziku, koji je potrebno posebno ugovoriti. Upravo zbog toga najjeftinija polisa nije nužno i najpovoljnija. Mnogo je važnije da li odgovara načinu na koji kompanija zaista posluje.

U razgovorima sa kompanijama često se vidi prirodna razlika između prodaje i finansija. Prodaja želi veću narudžbinu i duži rok plaćanja, dok finansije gledaju koncentraciju rizika i pitaju šta će se dogoditi ako kupac ne plati.

Kreditni limit [osiguravača](#) tu može da pruži objektivni okvir. Kompanija kupcu može da ponudi konkurentnije uslove, ali uz unapred poznatu granicu rizika koji želi da preuzme. U tom smislu, [osiguranje](#) potraživanja nije samo odbrambeni alat. Dobro postavljeno, ono može omogućiti sigurniji rast prodaje.

[Osigurana](#) potraživanja mogu imati vrednost i u odnosu sa bankama i faktoring društvima. Polisa može biti vinkulirana u korist finansijera, a kvalitetnije [osigurano](#) potraživanje može pomoći pri strukturiranju finansiranja.

Zato premiju [osiguranja](#) ne treba posmatrati isključivo kao još jedan režijski trošak. Kada kupcu odobravamo odloženo plaćanje, zapravo mu dajemo kredit. Trošak tog kreditnog rizika jednako je stvaran kao trošak finansiranja, logistike ili sirovine i ima smisla uzeti ga u obzir pri formiranju cene.

Upravo se kod poređenja ponuda najbolje vidi koliko sama premijska stopa može biti pogrešan kriterijum za donošenje odluke. Dve polise sa sličnom cenom mogu se bitno razlikovati po odobrenim limitima za ključne kupce, isključenjima, franšizi, rokovima, načinu prijave štete ili dodatnim pokrićima.

Tu je i uloga brokera drugačija od pukog prikupljanja nekoliko cena. Pre izlaska na tržište potrebno je razumeti poslovni model klijenta, strukturu kupaca, rokove plaćanja, sezonalnost, izvoz i koncentraciju rizika, a tek potom ponude različitih [osiguravača](#) svesti na uporedivu osnovu.

U pregovorima se ponekad izbori niža premija. No, iz iskustva bih rekao da to nije uvek najvažniji rezultat. Za klijenta može biti mnogo vredniji veći limit za jednog ključnog kupca, kvalitetnije pokriće izvoza ili proizvodnog rizika, odnosno klauzula koja zatvara prazninu koju kompanija sama nije prepoznala.

Najskuplja polisa zato nije nužno ona sa najvećom premijom. Mnogo skuplja može biti ona koju godinama uredno plaćate, a tek kod prve ozbiljne štete ustanovite da ne pokriva rizik zbog kojeg ste je ugovorili.

[Osiguranje](#) potraživanja zato ne vidim kao proizvod koji se jednom godišnje potpiše i odloži u fioku. Ono je deo kreditne politike kompanije, alat kojim se određuje kome prodajemo uz odloženo plaćanje, do kog iznosa, pod kojim uslovima i koliko rizika pritom želimo da zadržimo u sopstvenom bilansu.

Jer, pitanje nije samo može li kompanija da priušti premiju [osiguranja](#) potraživanja. Za mnoge je važnije pitanje: može li sebi da priušti da jedan od najvećih kupaca sutra jednostavno ne plati?

(Poslovni.hr)

Vreme: 25.09.2026 13:59

Medij: blic.rs

Link: <https://www.blic.rs/vesti/drustvo/policija-upozorava-radari-i-alkometri-ovog-vikenda-radice-na->

Autori: Milica Marković

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Policija upozorava: Radari i alkometri ovog vikenda radiće na maksimumu

4394

Broj saobraćajnih nezgoda sa teškim posledicama povećan je tokom septembra, a samo u prvom vikendu ovog meseca poginulo je 11 osoba, kaže potpukovnik policije Vladimir Vida. Kao najčešće faktore koji doprinose nezgodama naveo je neprilagođenu brzinu, vožnju pod dejstvom alkohola i nekorišćenje sigurnosnog pojasa. Saobraćajna policija nastavlja pojačane kontrole, a tokom sedmodnevne međunarodne akcije otkriveno je više od 53.000 prekršaja. - Kada gledamo septembar mesec, od početka meseca gotovo 2.500 saobraćajnih nezgoda, 44 lica su smrtno stradala - rekao je Vladimir Vida. On je naveo da je tokom jučerašnjeg dana bilo dve teže saobraćajne nezgode, na teritoriji Mladenovca i Priboja, sa više povređenih osoba. Kako je rekao, vozač koji je izazvao nezgodu na teritoriji Priboja bio je pod dejstvom alkohola. Vida je posebno izdvojio prvi vikend septembra, kada je, kako je rekao, za dva dana, tokom subote i nedelje, je 11 lica smrtno stradalo. Kao jedan od glavnih faktora u saobraćajnim nezgodama naveo je brzinu. - Brzina, svakako da je ubica broj jedan na putevima kada je saobraćaj u pitanju, ne samo kod nas, već u Evropi i u svetu. I najviše ljudi strada u nezgodama gde je upravo neprilagođena brzina uticajni faktor - rekao je Vida. Dodao je da je nekorišćenje sigurnosnog pojasa takođe veoma važan prekršaj kada je reč o bezbednosti saobraćaja. Kao primer naveo je saobraćajnu nezgodu koja se pre tri dana dogodila na teritoriji Policijske uprave u Šapcu, kada je brzina bila uticajni faktor i došlo je do sletanja vozila sa puta. - Vozač i suvozač koji su koristili sigurnosni pojas zadobili su povrede, ali su preživeli, dok je putnik na zadnjem sedištu, koji najverovatnije nije koristio pojas, poginuo. To dovoljno govori koliko je važno da se koristi pojas - rekao je. Sedmodnevna međunarodna akcija pojačane kontrole saobraćaja, sprovedena u organizaciji Roadpola, završena je pre tri dana. Prema rečima Vide, saobraćajna policija je za sedam dana otkrila više od 53.000 prekršaja. - Oko 41.000 prekršaja prekoračenja dozvoljene brzine kretanja, više od 1.000 vozača koji su upravljali vozilom pod dejstvom alkohola, čak 99 pod dejstvom psihoaktivnih supstanci - naveo je Vida. On je rekao da će tokom predstojećeg vikenda biti korišćeni svi radarski i alkometarski uređaji kako bi se sprečilo ponavljanje teških posledica. Vida je ukazao i na kontrole u zonama škola. Od početka akcije, koja se sprovodi tokom septembra, otkriveno je 25.000 prekršaja u zonama škola, od čega 18.000 prekoračenja brzine. Takođe je, kako je naveo, 170 vozača upravljalo vozilom pod dejstvom alkohola, a šest pod dejstvom narkotika. Posebno je izdvojio nepropisno parkiranje u blizini škola. - Roditelji često ostave decu, parkiraju vozilo, zaustave vozilo samo na minut-dva, međutim to značajno smanjuje preglednost. Vozači ne mogu da vide decu, pogotovo kada uzmemo u obzir njihovu visinu - rekao je Vida. Od početka septembra, kako je naveo, 1.300 vozača sankcionisano je zbog tog prekršaja. Govoreći o predstojećem jesenjem periodu, Vida je upozorio na češće padavine i pojavu magle, uz apel vozačima da smanje brzinu i drže veće odstojanje. - Ono što je isto karakteristično za ova doba godine je povećano stradanje pešaka i biciklista - rekao je. Kako je objasnio, kraći dan i smanjena vidljivost dodatno otežavaju uočavanje pešaka i biciklista koji ne nose svetloodbojni prsluk ili druge reflektujuće materijale. U svakom slučaju brza i pravilna reakcija je suštinski najvažnija kada dođe do saobraćajne nesreće na putu. Kada je u pitanju nesreća u kojoj nema povređenih ili poginulih, važno je reagovati po propisu, jer je ponašanje učesnika u saobraćaju u slučaju nesreće definisano zakonom. Naime, prema Zakonu o bezbednosti u saobraćaju član 7, stav 82, saobraćajna nezgoda je svaka "nezgoda koja se

Vreme: 25.09.2026 13:59

Medij: blic.rs

Link: <https://www.blic.rs/vesti/drustvo/policija-upozorava-radari-i-alkometri-ovog-vikenda-radice-na->

Autori: Milica Marković

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Policija upozorava: Radari i alkometri ovog vikenda radiće na maksimumu

dogodila na putu ili je započeta na putu, u kojoj je učestvovalo najmanje jedno vozilo u pokretu i u kojoj je najmanje jedno lice poginulo ili povređeno ili je nastala materijalna šteta". Ukoliko dođe do manje saobraćajne nesreće, učesnici treba da se oduče za tri mogućnosti: Prema Zakonu o bezbednosti u saobraćaju, svi vozači motornih vozila, vlasnici polisa **osiguranja** od autoodgovornost su obavezni da imaju bar jedan primerak Evropskog izveštaja. Reč je o standardnom obrazcu i koristi se u celoj Evropi, a takođe je validan umesto policijskog izveštaja. (Euronews Srbija)

Vreme: 25.09.2026 14:18

Medij: blic.rs

Link: <https://www.blic.rs/biznis/nekretnine/kupovina-prvog-stana-troskovi-poreza-notara-i-agencije/yp1esbs>

Autori: Blic

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Našli ste stan za 200.000 evra? Računajte na još desetine hiljada: Notar, porez i agencija samo su početak

7056

Cifra koju u oglasu navodi prodavac stana predstavlja najmanje iznenađenje kada kupujete prvi krov nad glavom. Pravi šok stiže malo kasnije, kroz izdatke za porez, notara, bankarske naknade, procenu, agencijsku proviziju i adaptaciju. Sve su to stavke koje se nigde ne pominju dok ne dođu na naplatu, a na primeru stana koji se u oglasu prodaje za 200.000 evra, ta razlika može dostići i nekoliko desetina hiljada evra. Gde i koliko novca najčešće iscuri i pre nego što dobijete ključeve? Naš mladi par je raskrstio sa dilemom kirija ili rata i čvrsto rešio da kupi stan. U pitanju je starogradnja u Beogradu, 60 kvadrata, uredni papiri, cena 200.000 evra. Seli su za sto, sabrali svoju ušteđevinu sa novcem koji mogu da dobiju od roditelja, razmotrili koliko bi koštalo ako uzmu kredit i izračunali sve do poslednjeg evra. Bili su uvereni da je to krajnji iznos u njihovoj računici. Međutim, za kupce prvog stana, to je u stvari polazna tačka. Od prve overe ugovora do poslednje stolice u stanu, čak i kada cifra iz oglasa ostane ista, stan na kraju po pravilu košta osetno više. To nije izuzetak, već pravilo. Cena u oglasu je ulaznica, a ne konačan račun. Za kupca koji kroz ceo proces prolazi prvi put, najskuplje je upravo ono što se ne vidi odmah. Zato, pre nego što se zaljubite u kvadraturu, vredi upoznati sve finansijske "rupe" za curenje novca koje idu uz nju. Kod starogradnje se plaća porez na prenos apsolutnih prava, i to 2,5 odsto od ukupne vrednosti. Ovaj porez, po dogovoru, najčešće plaća kupac, iako je zakonski obveznik prodavac. To znači da na iznos od 200.000 evra taj porez iznosi 5.000 evra. Ovde leži i najveća poluga za uštedu u celoj računici - poresko oslobođenje za kupca prvog stana. Ako ste punoletan državljanin Srbije sa prebivalištem u zemlji i od 1. jula 2006. niste imali nepokretnost za stanovanje u vlasništvu ni suvlasništvu, oslobođeni ste poreza na stambeni prostor do 40 kvadrata, uz još po 15 kvadrata za svakog člana domaćinstva koji ispunjava uslove. U slučaju mladog para koji smo naveli kao primer, to je 55 kvadrata bez poreza. Porez se plaća samo na višak kvadrata iznad propisane granice, što za stan od 60 kvadrata znači da je oporezivo preostalih pet kvadrata. Naš par će za tih pet kvadrata platiti oko 420 evra poreza, ali da njih dvoje nisu ispunjavali uslove, platili bi punih 5.000 evra. Banke po pravilu traže učešće od 20 odsto, dakle 40.000 evra na primeru našeg stana, koje morate imati ukoliko ste prethodno ispunili sve uslove za kredit. Ako date manje novca za učešće, pojedine banke zajam [osiguravaju](#) kod Nacionalne korporacije za [osiguranje](#) stambenih kredita (NKOSK), uz jednokratnu premiju koja se meri hiljadama evra. Ovaj slučaj nije najčešći, ali se dešava i pritom košta, pa ga vredi imati na umu. Za mlade postoji i povoljnija mogućnost. Subvencionisani kredit za kupce prvog stana, starosti od 20 do 35 godina, traži učešće od svega jedan odsto, bez [osiguravanja](#) zajma kod NKOSK-a, uz kamatu fiksiranu na 1,5 odsto prvih šest godina, jer država pokriva dva procentna poena. Rok otplate traje do 40 godina, ali ne preko 70. godine života, uz mogući grejs period do godinu dana. Postoje, međutim, i ograničenja. Kredit je limitiran na 100.000 evra, stan ne može da se kupi od bliskih srodnika, a tokom prvih šest godina ne sme da se proda niti da se izdaje. U slučaju našeg stana koji košta 200.000 evra, ovaj kredit pokriva tek polovinu potrebne sume. I to može biti najveća prepreka za kupce prvog stana, jer u većim gradovima u Srbiji cene nekretnina daleko prevazilaze maksimalan iznos koji kredit može da pokrije. Zato je ovaj program za kupovinu prvog stana pogodniji u manjim sredinama. Lako se previdi i činjenica da prodavci često traže isplatu u evrima. Kada banka vaš iznos kredita konvertuje u evre da bi isplatila prodavca stana, konverzija ide po bankarskom, a ne po srednjem kursu, pa tu razliku snosite vi. Kod

Vreme: 25.09.2026 14:18

Medij: blic.rs

Link: <https://www.blic.rs/biznis/nekretnine/kupovina-prvog-stana-troskovi-poreza-notara-i-agencije/yp1esbs>

Autori: Blic

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Našli ste stan za 200.000 evra? Računajte na još desetine hiljada: Notar, porez i agencija samo su početak

većih iznosa kao što su oni za kupovinu stana, ta razlika nije zanemarljiva, a najbolja opcija za kupce je isplata kredita po srednjem kursu u dinarima. Ovim putem izbegavate bespotrebnu proviziju. Nijedna od pomenutih stavki ne obara budžet sama, ali u zbiru lako premaše 1.000 evra. Overa kupoprodajnog ugovora kod notara je zakonski uslov i vezana je za vrednost posla, pa za stan od 200.000 evra izdvajate za tu uslugu 450 evra. Tu je i overa predugovora, koja nije zakonski obavezna, ali se često radi da bi se stan rezervisao i **osigurala** kapara, pa dolazi kao dodatni trošak za plaćanje notara. Procena vrednosti za banku je oko 100 do 150 evra. Obrada kredita ide od nule do oko jedan odsto iznosa. Tu su i upis hipoteke, list nepokretnosti, menice i izveštaj Kreditnog biroa, kao i obavezno **osiguranje** nepokretnosti vinkulirano u korist banke. Neke od ovih troškova banke preuzimaju na sebe, naročito u programu za mlade, pa se isplati pitati unapred i porediti ponude po efektivnoj, a ne samo po nominalnoj kamati. Dve najveće stavke se uopšte ne nalaze u ugovoru o kupovini. Prva je provizija agencije za nekretnine. Ako stan kupujete preko agencije, provizija je najčešće oko dva odsto, dakle 4.000 evra za naš stan. Druga, i po pravilu najskuplja stavka od svih, jeste adaptacija. Starogradnja retko ne zahteva renoviranje. Prvo instalacije, struja i vodovod, koji se u starijim zgradama često menjaju iz temelja, pa kupatilo, stolarija i podovi, a onda nameštaj, bela tehnika i selidba. Raspon ovih troškova može biti ogroman, od nekoliko hiljada evra za "kozmetičko" osveženje stana, do preko 30.000 za temeljnu adaptaciju sa opremanjem. Upravo tu zaglave kupci koji su na učešće dali i poslednji dinar. Oni se usele u prazan stan i shvate da nemaju novca da taj prostor pretvore u dom. Problem nije samo u količini novca koju ćete potrošiti na nepredviđene troškove, već i redosled kojim ti izdaci pristižu. Najveći deo ovih troškova postaje aktuelan i pre nego što banka isplati odobreni kredit. Kapara ide uz predugovor, izdaci za notara i porez uz overu, a procena pre odobrenja kredita. Kredit u stvari stiže poslednji. To znači da morate imati ozbiljnu gotovinu na strani, i pored učešća, da biste finansijski premostili period do trenutka kada banka isplati prodavcu pun iznos. Vratimo se našem paru sa početka ovog teksta. Oni su odlučili da kupe stan koji je u oglasu koštao 200.000 evra. Kad se dodaju troškovi za papirologiju, provizija za agenciju, a kupci ispune uslov za poresko oslobođenje, oni su već stigli do iznosa od 207.000 evra - i to pre nego što su u stan uneli i jednu jedinu stvar. Dodajte na to izdatke za adaptaciju, pa početnih 200.000 naraste na 215.000 do 235.000 evra, a uz temeljno renoviranje i više. I dok je učešće i dalje 40.000 evra u našem primeru, ukupan novac potreban na početku lako može da pređe 50.000 evra zbog velike uloge koju igraju propratni troškovi i adaptacija. Poruka nije da odustanete, nego da planirate ukupan iznos, a ne da se rukovodite cifrom iz oglasa. Taj jaz između početne i krajnje cene je gotovo uvek predvidiv, pod uslovom da znate da postoji. (Blic Biznis/Biznis & Finansije)

Vreme: 25.09.2026 14:01

Medij: kurir.rs

Link: <https://biznis.kurir.rs/novcanik/10114959/kako-neplaceni-racuni-uticu-na-poslovanje>

Autori: Biznis Kurir

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Jedan neplaćeni račun može da izbriše mesece zarade: Koliko zaista košta rizik od neplaćanja?

6932

Kompanije često **osiguravaju** zgrade, mašine i vozila, dok potraživanja od kupaca ostaju izložena riziku. Neplaćena potraživanja mogu brzo da izbrišu mesece zarade: gubitak od 10.000 evra traži i do 200.000 evra nove prodaje da bi se nadoknadio. **Osiguranje** potraživanja nije samo nadoknada štete, već i alat za praćenje boniteta kupaca i određivanje kreditnih limita. Važno je proveriti limite, sezonske rizike i pokriće pre isporuke, jer najjeftinija polisa ne mora da pokrije stvarnu izloženost. Kompanije će, bez mnogo razmišljanja, **osigurati** poslovnu zgradu, proizvodnu halu, mašine ili vozni park. Istovremeno, jedna od najvećih stavki njihove imovine često ostaje izložena riziku koji se još uvek procenjuje prilično neformalno. Reč je o potraživanjima od kupaca, a ključno pitanje glasi: hoće li kupac platiti račun? Jer, svaka kompanija koja prodaje uz odloženo plaćanje zapravo kreditira svog kupca. Roba je isporučena, usluga obavljena, plate i dobavljači plaćeni, a novac bi trebalo da stigne za 30, 60 ili 90 dana. Između ta dva trenutka nalazi se kreditni rizik. Garancija boniteta Koliki je stvarni finansijski teret tog rizika najbolje pokazuje jednostavna računica. Kompanija koja posluje sa pet odsto marže i ostane bez 10.000 evra potraživanja mora da ostvari dodatnih 200.000 evra prodaje samo da bi nadoknadila gubitak. Ne da bi dodatno zaradila, već da bi se vratila na poziciju na kojoj je bila pre neplaćenog računa. U praksi, međutim, često vidim da se odluka o tome kome ćemo odobriti odloženo plaćanje i do kog iznosa zasniva na veličini kupca, dugogodišnjem odnosu, njegovom ugledu ili nekoliko finansijskih pokazatelja. Dok kupac uredno plaća, takav sistem deluje sasvim dovoljan. Problem nastaje onda kada više nije. Poslovna istorija puna je kompanija čiji se slom smatrao malo verovatnim sve dok se nije dogodio. U Hrvatskoj je Agrokor najpoznatiji primer, ali daleko od toga da je jedini. U inostranstvu su Thomas Cook, Signa i Evergrande pokazali isto: veličina, tržišni udeo i poznato ime nisu garancija boniteta. Zato **osiguranje** potraživanja ne treba posmatrati samo kao polisu koja će nadoknaditi štetu ako kupac završi u stečaju. Njegova vrednost je mnogo šira. **Osiguravač** kontinuirano prati bonitet kupaca i određuje kreditne limite, pa kompanija tako, pored sopstvene procene, dobija još jedan, nezavisan sistem ranog upozorenja. Kada **osiguravač** smanji ili ukine limit kupcu koji je godinama uredno plaćao, to je informacija koju vredi ozbiljno analizirati pre sledeće velike isporuke. Polisa pritom najčešće pokriva ne samo formalni stečaj ili likvidaciju već i produženo neplaćanje, dok se kod izvoza pokriće može proširiti i na određene političke rizike. Jedna od grešaka koju u praksi najčešće srećem odnosi se na kreditne limite. Kompanija ima polisu i smatra da su njena potraživanja **osigurana**. Međutim, ako je za kupca odobren limit od 100.000 evra, a otvorena potraživanja narastu na 150.000 evra, razlika nije automatski pokrivena. Rizik kod sezonskih poslova To posebno dolazi do izražaja kod sezonskih poslova. Kupac koji tokom većeg dela godine naručuje robu u vrednosti od 50.000 evra može tokom nekoliko meseci sezone višestruko povećati narudžbine. Ako se privremeno povećanje limita ne dogovori unapred, najveća izloženost nastaje upravo onda kada je pokriće nedovoljno. Drugi detalj koji se lako previdi jeste takozvana "run-off" klauzula. Prilikom prestanka polise, računi izdati pre isteka, ali sa rokom dospeća nakon njenog isteka, mogu ostati bez pokrića ako takva situacija nije pravilno ugovorena. To su stvari koje na početku deluju tehnički, ali postaju veoma konkretne kada govorimo o stvarnom iznosu štete. Kod proizvodnih kompanija susrećem još jedan specifičan rizik. Ako mesecima proizvode robu prema narudžbini, kupac može postati insolventan pre nego što je roba isporučena i fakturisana. Formalno još ne postoji

Vreme: 25.09.2026 14:01

Medij: kurir.rs

Link: <https://biznis.kurir.rs/novcanik/10114959/kako-neplaceni-racuni-uticu-na-poslovanje>

Autori: Biznis Kurir

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Jedan neplaćeni račun može da izbriše mesece zarade: Koliko zaista košta rizik od neplaćanja?

potraživanje, ali trošak materijala, rada i proizvodnje već postoji. Standardna polisa taj rizik ne mora da pokriva. Reč je o takozvanom pre-shipment riziku, odnosno proizvodnom riziku, koji je potrebno posebno ugovoriti. Upravo zbog toga najjeftinija polisa nije nužno i najpovoljnija. Mnogo je važnije da li odgovara načinu na koji kompanija zaista posluje. U razgovorima sa kompanijama često se vidi prirodna razlika između prodaje i finansija. Prodaja želi veću narudžbinu i duži rok plaćanja, dok finansije gledaju koncentraciju rizika i pitaju šta će se dogoditi ako kupac ne plati. Kreditni limit **osiguravača** tu može da pruži objektivan okvir. Kompanija kupcu može da ponudi konkurentnije uslove, ali uz unapred poznatu granicu rizika koji želi da preuzme. U tom smislu, **osiguranje** potraživanja nije samo odbrambeni alat. Dobro postavljeno, ono može omogućiti sigurniji rast prodaje. Najskuplja polisa **Osigurana** potraživanja mogu imati vrednost i u odnosu sa bankama i faktoring društvima. Polisa može biti vinkulirana u korist finansijera, a kvalitetnije **osigurano** potraživanje može pomoći pri strukturiranju finansiranja. Zato premiju **osiguranja** ne treba posmatrati isključivo kao još jedan režijski trošak. Kada kupcu odobravamo odloženo plaćanje, zapravo mu dajemo kredit. Trošak tog kreditnog rizika jednako je stvaran kao trošak finansiranja, logistike ili sirovine i ima smisla uzeti ga u obzir pri formiranju cene. Upravo se kod poređenja ponuda najbolje vidi koliko sama premijska stopa može biti pogrešan kriterijum za donošenje odluke. Dve polise sa sličnom cenom mogu se bitno razlikovati po odobrenim limitima za ključne kupce, isključenjima, franšizi, rokovima, načinu prijave štete ili dodatnim pokrićima. Tu je i uloga brokera drugačija od pukog prikupljanja nekoliko cena. Pre izlaska na tržište potrebno je razumeti poslovni model klijenta, strukturu kupaca, rokove plaćanja, sezonalnost, izvoz i koncentraciju rizika, a tek potom ponude različitih **osiguravača** svesti na uporedivu osnovu. U pregovorima se ponekad izbori niža premija. No, iz iskustva bih rekao da to nije uvek najvažniji rezultat. Za klijenta može biti mnogo vredniji veći limit za jednog ključnog kupca, kvalitetnije pokriće izvoza ili proizvodnog rizika, odnosno klauzula koja zatvara prazninu koju kompanija sama nije prepoznala. Najskuplja polisa zato nije nužno ona sa najvećom premijom. Mnogo skuplja može biti ona koju godinama uredno plaćate, a tek kod prve ozbiljne štete ustanovite da ne pokriva rizik zbog kojeg ste je ugovorili. **Osiguranje** potraživanja zato ne vidim kao proizvod koji se jednom godišnje potpiše i odloži u fioku. Ono je deo kreditne politike kompanije, alat kojim se određuje kome prodajemo uz odloženo plaćanje, do kog iznosa, pod kojim uslovima i koliko rizika pritom želimo da zadržimo u sopstvenom bilansu. Jer, pitanje nije samo može li kompanija da priušti premiju **osiguranja** potraživanja. Za mnoge je važnije pitanje: može li sebi da priušti da jedan od najvećih kupaca sutra jednostavno ne plati? Kurir Biznis/Poslovni.hr

Vreme: 25.09.2026 16:00

Medij: alo.rs

Link: <https://www.alo.rs/razonoda/zanimljivosti/16968368/u-ove-zemlje-srbi-mogu-samo-sa-licnom->

Autori: Slobodanka Čorić

Teme: Osiguravajuća društva

Naslov: Ne treba vam pasoš: U ove zemlje Srbi mogu samo sa ličnom kartom

5067

Za nekoliko zemalja u našem neposrednom okruženju pasoš vam uopšte nije potreban.

Spakovali ste stvari, proverili rezervaciju i tek pred polazak shvatili da vam je pasoš istekao? Za četiri popularne destinacije u našem komšiluku to ne mora da znači da putovanje propada. Državljeni Srbije mogu da pređu granicu samo sa važećom ličnom kartom, ali pravila nisu svuda ista, negde možete da ostanete 30 dana, negde 90, a za decu važe posebni uslovi. Kada planiramo put u inostranstvo, prvo što većina proverava jeste pasoš. Gde je, do kada važi i da li ćemo nekoliko dana pred put morati panično da jurimo novi. Ali za nekoliko zemalja u našem neposrednom okruženju pasoš vam uopšte nije potreban. Dovoljno je da imate važeću ličnu kartu. I to nije samo zgodno za letovanje. Isto važi ako poželite da za vikend odete u Sarajevo, Ohrid, Kotor ili Tiranu. 1. Crna Gora - sa ličnom kartom do 30 dana Verovatno najmanje iznenađenje na listi. Ako krenete u Budvu, Kotor, Herceg Novi, Ulcinj ili na planine Crne Gore, pasoš vam nije potreban. Državljeni Srbije sa važećom ličnom kartom mogu da uđu u Crnu Goru i borave do 30 dana. Ako putujete sa pasošem, dozvoljeni boravak bez vize je do 90 dana. Ovo posebno znači ljudima koji odluču da otputuju u poslednjem trenutku, nema proveravanja da li vam pasoš ističe za nekoliko meseci. Ako idete svojim automobilom, dobra vest je i da za Crnu Goru nije potreban zeleni karton, već se priznaje srpska polisa obaveznog **osiguranja**. 2. Bosna i Hercegovina - lična karta dovoljna i za duži odmor Sarajevo za vikend, Jahorina zimi, Trebinje kada želite malo sunca ili Banjaluka za nekoliko dana, ni za jedno od ovih putovanja odraslom državljaninu Srbije nije potreban pasoš. U Bosnu i Hercegovinu možete da uđete sa važećom ličnom kartom i boravite do 90 dana od dana ulaska. Ali roditelji treba da obrate pažnju na jednu važnu stvar. Maloletna lica moraju da putuju sa pasošem, navodi Ministarstvo spoljnih poslova Srbije. Dakle, mama i tata mogu samo sa ličnim kartama, ali detetu nemojte zaboraviti pasoš. 3. Severna Makedonija - možete i do Ohrida bez pasoša Ako ste mislili da vam je pasoš potreban za Skoplje ili Ohrid - nije. Državljeni Srbije mogu da uđu u Severnu Makedoniju sa važećom biometrijskom ličnom kartom, a bez vize mogu da borave do 90 dana u periodu od 180 dana. Postoji, međutim, još jedan detalj koji turisti često ne znaju. Strani državljani imaju obaveznu prijavu boravka u roku od 24 sata. Ako ste u hotelu ili registrovanom smeštaju, to obično radi smeštaj, ali ako boravite privatno, vredno proveriti proceduru sa domaćinom. A ako idete kolima, za Severnu Makedoniju je i dalje potreban zeleni karton za vozilo. 4. Albanija - da, i tamo možete samo sa ličnom kartom Ovo je zemlja za koju se mnogi najviše iznenade. Za Tiranu, Drač, Sarandu, Ksamil ili neku drugu destinaciju u Albaniji državljanima Srbije nije neophodan pasoš. Možete da uđete sa važećom biometrijskom ličnom kartom i boravite bez vize do 90 dana u periodu od 180 dana. I deca starija od 10 godina koja imaju svoju ličnu kartu mogu sa njom da uđu u Albaniju, dok je za mlađu decu bez lične karte potreban pasoš za sam ulazak u zemlju. Ako putujete sopstvenim automobilom, obratite pažnju: za Albaniju je potreban zeleni karton. A šta je sa Turskom? Tu postoji velika zabuna Ovo je zanimljiv deo priče. Još 2022. objavljeno je da su Srbija i Turska dogovorile mogućnost prelaska granice biometrijskim ličnim kartama. Vest je tada zvučala vrlo jasno - građanima dve zemlje trebalo je da bude omogućeno putovanje bez pasoša. Međutim, ako danas, u septembru 2026, proverite zvanične informacije, Srbija nije na listi zemalja čiji državljani mogu da uđu u Tursku sa nacionalnom ličnom kartom na sajtu turskog Ministarstva spoljnih poslova. I Ministarstvo spoljnih poslova Srbije trenutno za Tursku navodi uslov važećeg pasoša, koji pri ulasku mora da važi najmanje 150 dana. Zato nemojte krenuti put Istanbula samo sa ličnom kartom oslanjajući se na stare tekstove sa interneta. Za Tursku trenutno ponesite pasoš. A za Grčku i Hrvatsku? Tu nema dileme. Činjenica da kroz Severnu Makedoniju možete samo sa ličnom kartom ne znači da sa istim dokumentom možete da nastavite u Grčku. Za ulazak u države Evropske unije i Šengena poput Grčke, Hrvatske, Mađarske, Bugarske ili Rumunije državljanima Srbije potreban je pasoš. Drugim rečima, ako idete na more u Grčku kolima, lična karta će biti dovoljna kroz Severnu Makedoniju, ali na sledećoj granici morate pokazati pasoš. Zato pre puta proverite samo jednu stvar Lična karta mora da bude važeća. Nemojte tek na graničnom prelazu da otkrijete da joj je rok istekao prošlog meseca. A ako putujete sa decom ili automobilom, proverite još i dokumenta za maloletnike, **osiguranje** vozila i eventualni zeleni karton, jer činjenica da vam ne treba pasoš ne znači da vam ne treba ništa drugo. Za kratak beg iz Srbije, međutim, izbor nije loš. Crna Gora, Bosna i Hercegovina, Severna Makedonija i Albanija - četiri granice koje punoletni državljani Srbije mogu da pređu bez pasoša, samo sa važećom ličnom kartom.

